

Trgovački sud u Zagrebu
Amruševa 2/II
10 000 Zagreb

Na posl. broj: St-1027/19

Zagreb, 21.06.2022.godine

Vjerovnik: Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB:
14036333877 (dalje u tekstu: Vjerovnik)

Stečajni dužnik: TITAN CONSTRUCTA, Zeleni trg 6a, Zagreb, OIB:
89116114911

ZAHTJEV ZA DOPUNSKO RJEŠENJE

I

ŽALBA VJEROVNIKA

e-komunikacijom

I. Vjerovnik je zaprimio rješenje Naslovnog suda o utvrđenim i osporenim tražbinama od dana 14.06.2022.g. te u odnosu na isto Vjerovnik podnosi zahtjev za donošenjem dopuskog rješenja te izjavljuje žalbu iz svih zakonom propisanih razloga.

II. Naslovni sud je predmetnim rješenjem propustio odlučiti o zahtjevu Vjerovnika kojim je specificirao svoju tražbinu na način da se utvrdi tražbina u iznosu od 5.615.617,09 kn uvećana za dospelu tražbinu iz Ugovora o limitu za izdavanje garancija broj 151-46000220 od 23.04.2018.g. u iznosu od 30.137,59 kn što je ukupno 5.645.754,68 kn te potencijalne tražbine u iznosu od ukupno 1.315.641,27 kn što je sveukupno 6.961.395,95 kn.

Vjerovnik je navedeni zahtjev podnio na zapisnik na ročištu radi ispitivanja tražbina dana 06.06.2022.g. te je Naslovnom sudu isti dan uputio pisani podnesak putem e-komunikacije. Naslovni sud je navedeno konstatirao na zapisnik, a što je vidljivo i iz sadržaja istog.

Dokaz:- Uvid u zapisnik s ročišta od dana 06.06.2022.g.; prileži spisu

III. Naslovni sud je predmetno rješenje temeljio na rješenju od dana 13.06.2022.g. kojim je djelomično odbacio prijavljenu tražbinu Vjerovnika pod r.br. prijavljene tražbine 2 i to djelomično u iznosu od 4.147.934,28 kn (naknadno u podnesku od 10. svibnja 2021. smanjeno na iznos od 2.006.784,67 kn te na ročištu radi ispitivanja i podneskom od 6. lipnja 2022. smanjeno na iznos od 1.315.641,27 kn).

III. Vjerovnik ističe kako je Naslovni sud primijenio pogrešno materijalno pravo, a s obzirom na činjenicu kako je rješenjem od dana 13.06.2022.g. predmetnu prijavu tražbine odbacio, a pritom ulazeći u meritum same tražbine. Stečajnim zakonom je na više mjesta izričito propisano u kojim slučajevima je sud ovlašten prijavu tražbine odbaciti i to isključivo zbog formalnih pretpostavki.

Člankom 13.st.4. je propisano ako podnesak nije podnesen na propisanom obrascu, sud će ga odbaciti kao nedopušten, osim ako podnesak sadrži sve podatke koji moraju biti navedeni u obrascu.

Člankom 36.st.6. propisano je kako će prijavu tražbine podnesenu nakon isteka roka za prijavljivanje sud odbaciti rješenjem.

Nadalje, člankom 42.st.3. osporavanje tražbine podneseno nakon isteka roka za osporavanje sud će odbaciti rješenjem.

Iz navedenih odredbi Stečajnog zakona, jasno proizlazi kako je sud ograničen zakonskim odredbama koje propisuju u kojim situacijama sud ovlašten prijavu tražbine vjerovnika odbaciti, pritom ne ulazeći u meritum same prijave.

IV. Nadalje, sud je rješenjem od 13.06.2022.g. odlučio o meritumu prijavljene tražbine, a koja nije bila osporena ni od strane dužnika niti od strane povjerenika, a u odnosu na navedeno Vjerovnik upire na čl.47. Stečajnog zakona koji glasi:

Tražbine prijavljene u propisanom roku smatraju se utvrđenim ako ih nije osporio dužnik, povjerenik ili vjerovnik.

Iz navedenog jasno proizlazi kako će se tražbine koje su prijavljene u propisanom roku, a predmetna tražbina je, smatrati utvrđenim ako ih nije osporio dužnik, povjerenik ili neki od vjerovnika. Vjerovnik navodi kako predmetni postupak traje preko tri godine, a u međuvremenu predmetna tražbina nije osporena, štoviše ista je priznata u cijelosti i to od strane dužnika i od strane povjerenika, a niti jedan od vjerovnika istu nije osporio.

Isto tako sudovi u predstečajnom postupku nemaju ovlasti odlučivati na gore navedeni način. Štoviše, tražbine u predstečajnom postupku može se osporiti samo pisanim putem u roku koji je određen odredbom članka 34. stavka 1. alineje 3. Stečajnog zakona, a propuštanje tog roka ima za posljedicu gubitak prava na osporavanje prijavljenih tražbina, slijedom čega se prijavljene tražbine smatraju utvrđenima onako kako su prijavljene, a isto je utvrdio Visoki trgovački sud u svojem rješenju PŽ-2587/2019 od dana 25.04.2019.g.

Prilog: - Rješenje VTS PŽ-2587/2019

Stečajni sudac mora donijeti rješenje kojim odlučuje (de facto utvrđuje) u kojem su iznosu i u kojem isplatnom redu utvrđene odnosno osporene pojedine tražbine, kao i o upućivanju na parnicu radi utvrđivanja odnosno osporavanja tražbina. Međutim, tim rješenjem stečajni sudac ne odlučuje o osnovanosti osporenih tražbina, već će o njima odlučivati sud u parničnom postupku, a isto je utvrdio Visoki trgovački sud u svojem rješenju PŽ-4318/03 od dana 09.08.2006.g.

Prilog: - Rješenje VTS PŽ-4318/03

Zaključno, Vjerovnik ističe kako u stečajnom postupku nije moguće raspravljati o opravdanosti razloga osporavanja tražbine, jer je stečajni postupak po svojoj prirodi izvanparnični postupak. To je moguće samo u parnici koju vjerovnik, s ciljem dokazivanja eventualne neosnovanosti ili nezakonitosti osporavanja, može pokrenuti pred nadležnim sudom prema uputi (i u roku) stečajnog suca, a Naslovni sud je izveo ovlasti iz zakona koje nema, a predmetno je utvrdio i Visoko trgovački sud u rješenju PŽ-6317/2018 od dana 30.10.2018.g.

Prilog: - Rješenje VTS PŽ-6317/2018-2

V. Naslovni sud je u rješenju od dana 13.06.2022.g. naveo kako predmetna tražbina nije nastala do otvaranja predstečajnoga postupka slijedom čega Vjerovnik nema imovinskopravnu tražbinu prema dužniku u vrijeme otvaranja predstečajnoga postupka u smislu odredbe čl. 35. st. 1. SZ-a, odnosno da nije vjerovnik dužnika u predstečajnom postupku i ova tražbina ne može biti predmet predstečajnog postupka.

Vjerovnik upire na čl.143.st.2. Stečajnog zakona koji glasi:

Solidarni dužnici i jamci mogu podnijeti zahtjev da im se osigura iznos što će ga platiti za dužnika razmjerno iznosu koji bi im pripao kao stečajnim vjerovnicima.

Iz navedenog jasno proizlazi kako svi jamci, a koji garantiraju za dugovanje glavnog dužnika, imaju pravo prijaviti svoje uvjetne tražbine u predstečajni postupak. U suprotnome, potpuno je nejasno na koji bi način jamac mogao osigurati svoj financijski položaj u predstečajnom postupku. Štoviše, vjerovnik u bilo kojem trenutku može u cijelosti naplatiti svoje potraživanje od jamca, iako je pokrenut predstečajni postupak, stoga predstečajni dužnik bi morao uvrstiti uvjetne tražbine u plan restrukturiranja, a s obzirom da je izvjesno da bi uvjetna tražbina u bilo kojem trenutku mogla postati bezuvjetna. Isto stajalište je zauzeo i Visoki trgovački sud u svojem rješenju PŽ-5809/2019 od dana 09.10.2019.g., a u kojem rješenju je potvrdio odluku prvostupanjskog suda koji je tražbine jamaca uvrstio u tablicu kao „uvjetne tražbine”.

Prilog: - Rješenje VTS PŽ-5809/2019-2

VI. Sukladno svemu navedenom, Naslovni sud je predmetno rješenje temeljio na nezakonitom rješenju od dana 13.06.2022.g. te je time pogrešno utvrdio prijavljenu tražbinu, odnosno istu nije uvećao za dospjeli iznos od 30.137,59 kn te je u cijelosti propustio utvrditi potencijalnu obvezu Vjerovnika u iznosu od 1.315.641,27 kn.

Vjerovnik predlaže Naslovnom sudu da donese dopunsko rješenje kojim će odlučiti o zahtjevu Vjerovnika za uvećanjem prijavljenog iznosa za iznos od 30.137,59 kn te da predmet proslijedi drugostupanjskom sudu na odlučivanje u dijelu po žalbi.

Addiko Bank

Vjerovnik predlaže drugostupanjskom sudu da predmetno rješenje preinači na način da utvrdi cjelokupnu tražbinu Vjerovnika na način na koji je prijavljena uvećanu za dospjeli iznos (ako isto ne učini Naslovni sud), a podredno da rješenje ukine u osporenom dijelu te da postupak vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Addiko Bank d.d.

Tomislav Perić, mag.iur.
gen. pun. Su-780/17